

červen 2010

Zpráva z kulatého stolu „Jazyk, integrace a migranti z Vietnamu“

Barbora Tošnerová

Abstrakt:

Proč někteří Vietnamci neumí česky? A proč pro ně nejsou vhodné všechny kurzy češtiny? Těmito i jinými otázkami se zabývali hosté kulatého stolu „Jazyk, integrace a migranti z Vietnamu“ pořádaného zastoupením Evropské komise v ČR. Kulatý stůl je součástí cyklu zaměřeného na konkrétní skupiny migrantů žijících v ČR a problematiku jazyka a integrace.

***

Kulatý stůl na téma „Jazyk, integrace a migranti z Vietnamu“ se konal dne 22. června 2010 v Evropském domě v Praze. Hlavním tématem byla výuka češtiny pro Vietnamce a dostupnost a náplň jazykových kurzů a dále neznalost českého jazyka, která významně omezuje možnosti integrace Vietnamců do české společnosti. Půldenní setkání bylo určeno lidem, kteří se profesně zabývají integrací cizinců, kurzy češtiny a vietnamskou komunitou, stejně jako zájemcům z řad širší veřejnosti.

V prvním bloku vystoupili zástupci českých nevládních organizací i debatující z řad Vietnamců. Eva Pechová z Klubu Hanoj představila aktivity projektu zaměřeného na vzdělávání vietnamských migrantů, jehož součástí jsou i kurzy češtiny. Právě o tyto kurzy je mezi Vietnamci velký zájem - na kurz s kapacitou 20 lidí se přihlásilo 120 zájemců. Důvodem podle Pechové je dobrá dostupnost kurzu, který je v blízkosti vietnamské tržnice Sapa, a důvěra v Klub Hanoj, který je mezi Vietnamci dobře znám. V příspěvku byly nastíněny techniky výběru vhodných účastníků kurzu (znalost/neznalost češtiny, motivace aj.) i lektorů, dostupnost vhodných učebnic pro Vietnamce i časová dotace kurzu. Podle Evy Pechové nemá smysl pro Vietnamce bez základní znalosti češtiny připravovat kurzy, které trvají méně než 100 výukových hodin. Vzhledem k tomu, že pro Vietnamce je čeština velmi obtížná, kurz s kratší časovou dotací nepřinese téměř žádné výsledky.

Informace od Evy Pechové doplnily i lektorky výše zmiňovaných kurzů, Petra Huková a Nguy Giang Linh. Vietnamská lektorka představila konkrétní důvody, proč je čeština pro Vietnamce těžko přístupná (jiná struktura jazyka, jiné osoby, záměny hlásek l a n aj.). Petra Huková také potvrdila, že v České republice bohužel neexistuje vhodná učebnice pro

Vietnamce, která by šla použít. Lektoři si proto na kurz musejí vytvářet vlastní materiály. Shodli se na tom i další hosté diskuse.

Oběma lektorkám se také osvědčilo mít dva lektory na kurz, kdy jeden lektor má zkušenosti s výukou češtiny pro cizince, ale nemusí mluvit vietnamsky, a druhý lektor, který nemusí mít pedagogické vzdělání, umí dobře vietnamsky a dokáže některé věci vysvětlit Vietnamcům v rodném jazyce.

Petra Kozíková z organizace Meta o.s. představila specializovaný portál pro učitele, který má napomáhat snadnějšímu začleňování dětí cizinců do českých škol. Portál www.inkluzivniskola.cz je přehledně rozdělen do několika částí, ve kterých se nachází například informace o zemi původu, úvodní dopisy o škole v několika jazycích, kontakty na tlumočnický ad. Vietnamští hosté zmínili své osobní zkušenosti s učením se českému jazyku i s přístupem Vietnamců ke vzdělání.

Druhý blok byl věnován zkušenostem představitelů státní správy. Jiří Vesecký ze Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra představil projekt integračních center, jejichž úkolem je mimo jiné organizovat kurzy češtiny. O konkrétní realizaci těchto kurzů mluvila poté Zuzana Sermešová z Integračního centra Plzeň. Zástupci státní správy, Helena Dluhošová z Ministerstva vnitra a Dagmar Šimáková z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy představily projekty svých resortů. Ondřej Klípa z Úřadu vlády se zaměřil na otázku národnostních menšin a na to, z jakého důvodu nejsou do této kategorie zařazeni také Vietnamci. Ondřej Klípa se odvolával na Evropskou chartu jazyků, schválenou v roce 2007, tradiční složení obyvatel na území ČR i na to, že přiřazení Vietnamců do této skupiny by jim nepřineslo žádné výrazné výhody. Tento bod ale vyvolal následnou diskusi. Někteří posluchači se naopak domnívali, že kdyby Vietnamci byli uznáni jako národnostní menšina, získali by přístup k dalším finančním zdrojům na integraci i legislativní záruky na ochranu svého jazyka.

O autorece

Barbora Tošnerová vystudovala Západoevropská studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. V rámci svého studia strávila jeden rok na Klasické univerzitě v Lisabonu. V projektu www.migraceonline.cz se zabývá pracovní migrací v České republice a v Evropě.